

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Cb/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213205569
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dubivská
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213205569.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Janou Dubivskou v právnej veci žalobcu JUDr. Jozef Tarabčák, Hlavná 13, 080 01 Prešov, správca úpadcu VPMK s.r.o. v konkurze, Priemyselná 534, 082 12 Kapušany, IČO: 31 679 960, proti žalovanému STAVBYINDUSTRIA, s.r.o., Akademika Hronca 3, 048 01 Rožňava, IČO: 36 494 763, právne zastúpený JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom, Hrnčiarska 1619/42, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 11.510,52 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 11.510,52 Eur a úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 11.510,52 Eur od 20.12.2012 do zaplatenia, v lehote do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.113,04 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalobcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 1Cb/172/2012-109 žalobou podanou na súde dňa 26.10.2012 voči žalovanému s pôvodným obchodným menom Kontakt Bau, s.r.o., Partizánska 1265/21, 085 01 Bardejov domáhal zaplatenia sumy 14.989,39 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 20.10.2012 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že uznesením Okresného súdu Prešov z 13.1.2012, číslo konania 1K/58/2011 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a žalobca bol ustanovený do funkcie správcu. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku číslo 14/2012 dňa 20.1.2012. Úpadca ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzavreli dňa 30.6.2010 zmluvu o nájme. Podľa článku V/8 sa žalovaný zaviazal zabezpečiť si a znášať všetky náklady spojené s užívaním nehnuteľnosti, najmä náklady na energie, vodné, stočné a služby spojené s užívaním predmetu nájmu. Po preskúmaní dostupných dokladov z účtovníctva žalobca zistil, že v mesiacoch 7-8/2010 úpadca v rámci nákladov spojených s užívaním predmetu nájmu refakturoval žalovanému mzdy a odvody zamestnancov, ktorí vykonávali prácu pre žalovaného v areáli, ktorý bol predmetom nájmu, a to faktúrou číslo 501100041 o.i. aj mzdy a odvody za 7/2010 spolu vo výške 45.204,62 Eur, pričom žalovaný uhradil 17.901,31 Eur prevodom na účet dňa 23.8.2010 a 40.000,00 Eur v hotovosti do pokladne dňa 11.8.2010, faktúrou číslo 501100042 odvody za 8/2010 vo výške 30.646,80 Eur, pričom žalovaný uhradil 14.9.2010 prevodom z účtu sumu 25.000,00 Eur a dňa 20.9.2010 v hotovosti sumu 5.646,80 Eur. V mesiaci 9/2010 však už takto mzdy a odvody refakturované ani zaplatené neboli. Podľa rekapitulácie miezd za podnik hrubá mzda zamestnancov za 9/2010 bola 59.349,25 Eur a odvody 14.989,39 Eur. Preto žalobca vyfakturoval faktúrou číslo FV12004 splatnou dňa 19.10.2012 žalovanému tieto mzdy a odvody za mesiac 9/2010 spolu vo výške 74.338,64 Eur. Listom zo dňa 12.10.2012, ktorej prílohou bola uvedená faktúra, vyzval žalovaného na jej úhradu. Touto žalobou žalobca uplatňoval sumu 14.989,39 Eur z titulu odvodov za mesiac 9/2010, ktoré v zmysle zmluvného dojednania mal uhradiť žalovaný, resp. ich mal nahradiť úpadcovi, čo však neurobil.

Okresný súd Bardejov vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 12.11.2012 číslo konania 2 Rob 150/2012-24, voči ktorému žalovaný podal včas odpor s odôvodnením vo veci samej, preto v zmysle ustanovenia § 174 zákona číslo 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) došlo k zrušeniu platobného rozkazu a súd vo veci nariadil pojednávanie.

Pred začatím prvého pojednávania vo veci samej žalobca súdu podaním zo dňa 4.4.2013 doplneným podaním zo dňa 26.04.2013 oznámil, že berie svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 3.478,87 s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.478,87 Eur od 20.10.2012 do zaplatenia späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Okresný súd Bardejov uznesením zo dňa 7.5.2013 číslo konania 1Cb/172/2012-109 konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 3.478,87 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.478,87 Eur od 20.10.2012 do zaplatenia zastavil, nárok žalobcu v prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplatenie istiny 11.510,52 Eur a úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 11.510,52 Eur od 20.10.2012 do zaplatenia vylúčil na samostatné konanie a zároveň rozhodol, že o trovách celého konania bude rozhodnuté v konaní o vylúčenej veci. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výroku o vylúčení dňa 17.05.2013 a v ostatných výrokoch dňa 04.06.2013.

Konanie o vylúčenej veci je vedené pod spisovou značkou 1Cb/102/2013.

Uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 4.9.2013 číslo konania 1Cb/102/2013-13, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.9.2013, bolo konanie vedené pod spisovou značkou 1Cb/102/2013 prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 2Cb/128/2012 podľa § 109 odsek 2 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu, že základ nároku - nárok zo Zmluvy o nájme nehnuteľností a nájme hnutel'ných vecí zo dňa 30.6.2010 je v oboch konaniach rovnaký. Uznesením zo dňa 13.1.2015 číslo konania 1Cb/102/2013-27, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2015 súd v konaní pokračoval. Konanie vedené na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 2Cb/128/2012 bolo právoplatne skončené dňom 12.09.2014 a to rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 12.12.2013 číslo konania 2Cb 128/2012-163 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.6.2014 číslo konania 5Cob/20/2014, ktorými bol žalovaný zaviazaný na úhradu sumy vo výške 5.923,46 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 27.08.2012 do zaplatenia, sumy vo výške 19.544,42 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 27.08.2012 do zaplatenia, konanie v časti o zaplatenie 555,09 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 27.08.2012 do zaplatenia bolo zastavené a žalovaný bol zaviazaný na náhradu trov konania žalobcu vo výške 4.088,22 Eur.

Predmetom tohto konania je tak nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 11.510,52 Eur a úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 11.510,52 Eur od 20.12.2012 do zaplatenia.

Na pojednávanie nariadené na deň 30.03.2015 sa účastníci ani právny zástupca žalovaného nedostavili, pričom predvolanie im bolo doručené riadne a včas. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním zo dňa 24.03.2015 z dôvodu kolízie pojednávaní. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju a žalovaného neúčast' podaním zo dňa 27.03.2015 taktiež z dôvodu kolízie pojednávaní. Nakoľko žiaden z účastníkov konania nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, súd v zmysle ustanovenia § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisov Okresného súdu Bardejov spisová značka 1Cb/172/2012 a spisová značka 1Cb/102/2013 a z nich najmä s obsahom žaloby zo dňa 24.10.2012, s uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 13.01.2012 spisová značka 1K 58/2011, s fotokópiou Zmluvy o nájme nehnuteľností a nájme hnutel'ných vecí zo dňa 30.6.2010 (ďalej len „Zmluva“), s fotokópiou faktúry číslo 501100041 zo dňa 11.8.2010 na sumu 72.901,31 Eur, s fotokópiou faktúry číslo 501100042 zo dňa 14.9.2010 na sumu 30.646,80 Eur, s fotokópiami výpisu z účtu úpadcu, s fotokópiou príjmového dokladu číslo 300100418 zo dňa 13.9.2010, s fotokópiou príjmového dokladu číslo 300100449 zo dňa 20.9.2010, s fotokópiou rekapitulácie miezd za podnik 9/2010, s faktúrou číslo FV 12004 zo dňa 12.10.2012, s fotokópiou výzvy žalobcu zo dňa 12.10.2012, s podaním žalovaného zo dňa 3.12.2012, s vyjadrením žalobcu zo dňa 02.01.2013, s fotokópiou dohody o ukončení Zmluvy o prenájme nehnuteľností a nájme hnutel'ných vecí zo dňa 24.09.2010, s fotokópiami oznámení o dražbe, so stanoviskom žalovaného zo dňa 22.01.2013, s vyjadrením žalobcu zo dňa 25.01.2013, s vyjadrením

žalovaného zo dňa 04.02.2013, s vyjadrením žalobcu zo dňa 22.02.2013, s čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 04.04.2013, s oznámením žalobcu zo dňa 24.03.2015, s výpisom z obchodného registra úpadcu i z výpisom z obchodného registra žalovaného a s obsahom ďalších v spise pripojených dôkazov v zistil tento skutkový stav:

Žalovaný dňa 30.06.2010 uzavrel so spoločnosťou Radoma s.r.o. Prešov so sídlom Priemyselná 534, Kapušany, IČO: 31 679 960 (ďalej iba úpadca) zmluvu o nájme nehnuteľností a nájme hnuiteľných vecí, predmetom ktorej bol nájom nehnuteľností úpadcu tak, ako sú tieto špecifikované podľa LV číslo 1593 katastrálne územie Kapušany, obec Kapušany, okres Prešov a ktoré sú špecifikované v prílohe číslo 1 a nájom hnuiteľných vecí, ktorých zoznam tvorí prílohu číslo 2 zmluvy so začiatkom od 01.07.2010 na dobu neurčitú za účelom vykonávania podnikateľskej činnosti. V článku V. bod 8 Zmluvy žalovaný ako nájomca sa zaviazal sám si zabezpečiť a znášať všetky náklady spojené s užívaním nehnuteľností, najmä náklady za energie, vodné, stočné a ďalšie služby spojené s užívaním predmetu nájmu.

Žalobca tvrdí, že aj keď žalovaný na základe tejto zmluvy vstúpil dňom 1.7.2010 do nájmu hnuiteľných a nehnuteľných vecí v rozsahu podľa predmetu nájmu a predmet nájmu užíval pre svoje podnikateľské účely, v rozpore s článkom V. bod 8 Zmluvy nezabezpečil si vo svojom mene a na svoje prevádzkové náklady. Po preskúmaní dostupných dokladov z účtovníctva žalobca zistil, že v mesiacoch 7-8/2010 úpadca rámci nákladov spojených s užívaním predmetu nájmu refakturoval žalovanému mzdy a odvody zamestnancov, ktorí vykonávali prácu pre žalovaného v areáli, ktorý bol predmetom nájmu, a to faktúrou číslo 501100041, o.i. aj mzdy a odvody za 7/2010 spolu vo výške 45.204,62 Eur, pričom žalovaný uhradil 17.901,31 Eur prevodom na účet dňa 23.08.2010 a 40.000,00 Eur v hotovosti do pokladne dňa 11.8.2010, faktúrou číslo 501100042 a odvody za 8/2010 vo výške 30.646,80 Eur, pričom žalovaný uhradil 14.9.2010 prevodom z účtu sumu 25.000,00 Eur a dňa 20.9.2010 v hotovosti sumu 5.646,80 Eur. V mesiaci 9/2010 však už takto mzdy a odvody refakturované ani zaplatené neboli. Podľa rekapitulácie miezd za podnik hrubá mzda zamestnancov za 9/2010 bola 59.349,25 Eur a odvody 14.989,39 Eur. preto žalobca vyfakturoval faktúrou číslo FV12004 splatnou dňa 19.10.2012 žalovanému tieto mzdy a odvody za mesiac 9/2010 spolu vo výške 74.338,64 Eur. Výzvou zo dňa 12.10.2012, ktorej prílohou bola uvedená faktúra, vyzval žalovaného na jej úhradu. Touto žalobou žalobca uplatňoval sumu 14.989,39 Eur z titulu odvodov za mesiac 9/2010, ktoré v zmysle zmluvného dojednania mal uhradiť žalovaný, resp. ich mal nahradiť úpadcovi, čo však neurobil. Po prešetrení v spolupráci so Sociálnou poisťovňou bolo zistené, že u úpadcu boli zaúčtované odvody v pôvodne žalovanej výške, pričom vymeriavací základ bol určený nesprávne aj z odmien, prémie a odstupného. Po vykonanej kontrole Sociálnou poisťovňou a inšpektorátom práce upravila Sociálna poisťovňa vymeriavacie základy iba do výšky skutočných miezd za 9/2010 a náhrad za sviatky v príslušnom mesiaci. Z takto upraveného vymeriavacieho základu predstavuje odvod na Sociálne poistenie sumu 5.964,20 Eur. Žalovaná suma po čiastočnom späťvzatí žaloby tak predstavuje sumu vo výške 11.510,52 Eur.

Uznesením Okresného súdu Prešov spisová značka 1K 58/2011 zo dňa 13.01.2012 bol na majetok spoločnosti VPMK s.r.o., Priemyselná 534, Kapušany, IČO: 31 679 960, v čase uzavretia zmluvy o nájme so žalovaným, podnikajúca pod obchodným menom Radoma s.r.o., Prešov so sídlom Priemyselná 534, Kapušany vyhlásený podľa § 18 zákona číslo 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii vyhlásený konkurz a správcom bol ustanovený žalobca.

Podľa § 44 odsek 1 zákona číslo 7/2005 oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

V súlade s týmto zákonným ustanovením žalobca ako správca konkurznej podstaty v mene úpadcu sa domáha nárokov, ktoré podľa žalobcu úpadcovi vznikli na základe zmluvy o nájme nehnuteľností a nájme hnuiteľných vecí dňa 30.6.2010 uzavretej so žalovaným a je tak aktívne legitimovaným subjektom.

Podľa § 1 odsek 1 zákona číslo 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa ustanovenia § 1 odsek 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa

predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Zmluva, ktorá tvorí základ žalobcom uplatňovaných nárokov, bola uzavretá medzi dvoma podnikateľskými subjektmi zapísanými v obchodnom registri, pričom niet pochyb, že jej uzavretie súviselo s ich podnikateľskou činnosťou. V zmysle § 261 odsek 1 Obchodného zákonníka v znení do 01.01.2013 (§ 768k odsek 2 Obchodného zákonníka) tak práva a povinnosti zo zmluvy vyplývajúce, je treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník vo svojej tretej časti nájomnú zmluvu ako typ zmluvy neupravuje. Nájomná zmluva je však upravená v zákone číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) (§ 663 a násl.) a tak v súlade s ustanovením § 261 odsek 6 Obchodného zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. v znení do 01.01.2013 práva a povinnosti vyplývajúce pre zmluvné strany z nimi uzavretej zmluvy o nájme je treba posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o tomto type zmluvy včítane ustanovení zákona číslo 116/1990 Zb. a všetko ostatné podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Podľa § 664 Občianskeho zákonníka prenajímateľ je povinný prenechať prenajatú vec nájomcovi v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie, alebo ak sa spôsob užívania nedohodol, obvyklé užívanie, a v tomto stave ju na svoje náklady udržiavať.

Podľa § 671 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania. Ak nie je dohodnuté alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, platí sa nájomné z poľnohospodárskych alebo lesných pozemkov polročne pozadu 1. apríla a 1. októbra, pri ostatných nájmoch mesačne pozadu.

Podľa § 720 Občianskeho zákonníka nájom a podnájom nebytových priestorov upravuje osobitný zákon. Podľa § 3 zákona číslo 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému (ďalej len "nájomca") zmluvou o nájme (ďalej len "zmluva"). Nebytové priestory sa prenajímajú na účely, na ktoré sú stavebne určené. Zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, a ak nejde o nájom na neurčitý čas, čas, na ktorý sa nájom uzaviera. Pri nebytových priestoroch v objektoch, s ktorými hospodári bytová organizácia založená národným výborom, možno zmluvu na určitý čas uzavrieť najdlhšie na dva roky, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa odseku 3, je neplatná.

Podľa § 5 zákona číslo 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, ak nie je dohodnuté inak, prenajímateľ je povinný odovzdať nebytový priestor nájomcovi v stave spôsobilom na dohovorené alebo obvyklé užívanie, v tomto stave ho na svoje náklady udržiavať a zabezpečovať riadne plnenie služieb, ktorých poskytovanie je s užívaním nebytového priestoru spojené. Nájomca je oprávnený užívať nebytový priestor v rozsahu dohodnutom v zmluve. Nájomca je povinný uhrádzať náklady spojené s obvyklým udržiavaním. Nájomca je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť prenajímateľovi potrebu opráv, ktoré má prenajímateľ urobiť, a umožniť vykonanie týchto i iných nevyhnutných opráv; inak nájomca zodpovedá za škodu, ktorá nesplnením povinností vznikla.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že zmluva uzavretá medzi úpadcom a žalovaným je nájomnou zmluvou v zmysle ustanovenia § 663 a násl. Občianskeho zákonníka. Jej predmetom je nájom nebytových priestorov, v dôsledku čoho práva a povinnosti z nej plynúce sa posudzujú aj podľa príslušných ustanovení zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov a v časti nájmu hnutelných vecí na podnikateľské účely žalovaného aj podľa osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka o podnikateľskom nájme hnutelných vecí.

Žalovaný v podaní zo dňa 3.12.2012 však tvrdil, že návrh žalobcu nemá vecné ani právne opodstatnenie, nakoľko v mesiaci september 2010 žalovaný v priestoroch úpadcu už nevyrábal, keďže v tom čase už boli prevádzkové priestory v dražbe a teda žalovaný nevyužíval ani zamestnancov úpadcu. Žalovaný uviedol tiež, že odvody sú príjmom poisťovních fondov a žalobca nemá právo domáhať sa ich zaplatenia.

Žalobca v podaní zo dňa 2.1.2013 podal vyjadrenia k tvrdeniam žalovaného a uviedol, že žalovaný využíval aj zamestnancov úpadcu, o čom svedčia vystavené a uhradené faktúry, ktorými boli fakturované mzdy a odvody zamestnancov za obdobie mesiacov júl a august 2010. Medzi žalovaným a úpadcom bolo teda dohodnuté, že žalovaný bude počas trvania nájomného vzťahu využívať aj zamestnancov úpadcu a hradiť úpadcovi náklady s tým spojené, čo sa aj realizovalo. Súčasťou nákladov na zamestnancov boli aj odvody do Sociálnej poisťovne a zdravotných poisťovní, ktoré uhradza zamestnávateľ za zamestnanca aj za seba. K tvrdeniu žalovaného, že v mesiaci september 2010 už v prenajatých priestoroch nevyrábal, lebo tieto boli v dražbe, a teda ani nevyužíval zamestnancov úpadcu žalobca uviedol, že nájomný vzťah, ktorý vznikol na základe nájomnej zmluvy z 30.6.2010 medzi úpadcom a žalovaným, však zanikol až k 24.9.2010, o čom svedčí aj dohoda z toho istého dňa. V nájomnej zmluve bolo dohodnuté, že všetky zmeny a doplnky k zmluve môžu byť uskutočnené iba v písomnej forme (článok VII bod 2 Zmluvy), teda aj ukončenie zmluvy mohlo byť urobené iba písomnou formou. Nájomnou zmluvou zo dňa 30.06.2010 bol žalovanému prenajatý celý areál úpadcu vrátane hnutelných vecí, a to z dôvodu, že úpadca nebol schopný pre finančné problémy znášať náklady na prevádzku. Z titulu nájmu užíval tieto veci nie úpadca, ale žalovaný. Úpadca teda nevykonával žiadnu činnosť, z čoho vyplýva, že ani nevyužíval svojich zamestnancov, ale týchto využíval žalovaný. Z evidencie úpadcu vyplýva, že 10 zamestnancov bolo v pracovnom vzťahu u úpadcu do 06.09.2010, 1 zamestnankyňa do 15.09.2010 a ďalších 17 zamestnancov až do 30.09.2010. Žalobca uviedol, že majetkom úpadcu bol zabezpečený jeho záväzok zo zmluvy o pôžičke a v dôsledku nesplnenia tohto záväzku sa pristúpilo aj k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Podľa oznámenia dražobníka zo dňa 13.10.2010 sa však dražba uskutočnila až v dňoch 22.09.2010 a 23.09.2010 v Ružomberku. Podľa oznámení o dražbe, ktoré má žalobca k dispozícii, termín ohliadok bol určený na deň 20.09.2010 a 21.09.2010 o 16.00 hod. Tvrdenie žalovaného o tom, že prenajaté priestory neužíval preto, že tieto boli predmetom dražby, považuje žalobca za účelové. Dohoda o ukončení nájmu zo dňa 24.09.2010 svedčí o tom, že až dovtedy bol areál úpadcu využívaný žalovaným. Žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia náhrady sumy odvodov, ktoré boli záväzkom úpadcu voči poisťovniam za zamestnancov v rozhodnom období, hoci podľa dohody so žalovaným mal tieto zaplatiť žalovaný, resp. ich mal refundovať úpadcovi.

Žalovaný v podaní zo dňa 22.01.2013 namietal, že medzi úpadcom a žalovaným nebola uzatvorená zmluva o dočasnom pridelení zamestnancov, ktorá v zmysle § 58a odsek 3 Zákonníka práce musí byť uzatvorená písomne, inak je neplatná. V prípade, ak by žalovaný skutočne využíval zamestnancov úpadcu, musel by byť takto vzniknutý protiprávny vzťah posudzovaný podľa zásad bezdôvodného obohatenia v zmysle občianskoprávných ustanovení.

Žalobca s podaním zo dňa 25.01.2013 predložil súdu zoznam zamestnancov, ktorí u úpadcu pracovali v mesiaci september 2010, registračné listy - odhlášky zamestnancov z ktorých vyplýva, že boli z poistenia úpadcom odhlásení tak, ako už skôr uviedol ku dňu 30.09.2010, jedna zamestnankyňa ku 15.09.2010 a mesačný výkaz poistného na sociálne poistenie za september 2010.

Podľa § 269 odsek 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy, t.j. nepomenovanú zmluvu, pre platnosť ktorej sa vyžaduje dostatočné určenie predmetu záväzkov. Predmet záväzkov bol dostatočne určitý, pretože za 7 - 8/2010 boli aj záväzky na zaplatenie miezd a odvodov zamestnancov úpadcu žalovaným zaplatené po refakturácii: faktúra číslo 501100041, o.i. aj mzdy a odvody za 7/2010 spolu vo výške 45.204,62 Eur, pričom žalovaný uhradil 17.901,31 Eur prevodom na účet dňa 23.8.2010 a 40.000,00 Eur v hotovosti do pokladne dňa 11.08.2010, faktúra číslo 501100042 a odvody za 8/2010 vo výške 30.646,80 Eur, pričom žalovaný uhradil 14.09.2010 prevodom z účtu sumu 25.000,00 Eur a dňa 20.09.2010 v hotovosti sumu 5.646,80 Eur. Žalovaný tak učinil v zmysle dohody medzi ním a úpadcom. Faktúru za mzdy a odvody za 09/2010 číslo FV 12004 zo dňa 12.10.2012, splatná dňa 19.10.2012 vo výške 74 338,64 Eur, teda za dobu 01.09. - 24.09.2010 je žalovaný povinný platiť v zmysle dohody, na základe ktorej platil za obdobie 7 - 8/2010.

Žalobca pre prípad, žeby súd neuznal za oprávnený nárok na zaplatenie podľa článku V bod 8 Zmluvy o nájme, eventuálne podľa dohody v zmysle § 269 odsek 2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej uhradil žalovaný nároky za 7 - 8/2010, žiadal nárok posúdiť ako nárok z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný sa bezdôvodne obohatil tak, že jeho majetok sa nezmenšil o hodnotu, ktorá zodpovedá sume odvodov za zamestnancov v rozhodnom období. Žalovaný získal bezdôvodné obohatenie tým, že využíval pracovníkov úpadcu pre potreby svojej výroby, resp. inej činnosti, avšak odvody za týchto

zamestnancov už v mesiaci 9/2010 nevyplatil. Úpadca poskytoval plnenie vo forme výkonu práce svojich zamestnancov pre žalovaného, pričom mu vznikli záväzky z titulu odvodov za zamestnancov, nakoľko úpadca bol evidovaný ako zamestnávateľ a nie žalovaný, ktorý reálne týchto zamestnancov využíval. Tieto pohľadávky si následne uplatnili voči úpadcovi veritelia prihláškou v konkurze a správcom boli uznané. Žalobca na podporu svojich tvrdení predložil mesačný výkaz Všeobecnej zdravotnej poisťovne, UNION zdravotná poisťovňa a Dôvera zdravotná poisťovňa spolu s prihláškami do konkurzu a výkazmi nedoplatkov za obdobie 9/2010. Prílohu podania zo dňa 4.4.2013 tvorí aj prehľad odvodov na sociálne poistenie podľa jednotlivých zamestnancov za mesiac 9/2010.

Podľa § 451 odsek 1, odsek 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi úpadcom a žalovaným, čo sa týka „využívania“ zamestnancov úpadcu a úhrady spojenej s mzdami a odvodmi týchto zamestnancov, pričom predmetom konania sú iba odvody, išlo o plnenie, ktoré poskytol úpadca žalovanému bez právneho dôvodu, prípadne z neplatného právneho úkonu, ak dohodou nemala byť dohodnutá povinnosť uhradiť tieto náklady. Úpadca mal v pracovnom pomere zamestnancov, ktorým bol povinný vyplatiť mzdy zamestnancom a do príslušných poisťovní odviešť za týchto zamestnancov odvody. Úpadca poskytoval plnenie vo forme výkonu práce svojich zamestnancov pre žalovaného, pričom mu vznikli záväzky z titulu odvodov za zamestnancov, nakoľko úpadca bol evidovaný ako zamestnávateľ a nie žalovaný, ktorý reálne týchto zamestnancov využíval. Tieto pohľadávky si následne uplatnili voči úpadcovi veritelia prihláškou v konkurze a boli aj správcom zistené. Podľa § 32 odsek 11 zákona číslo 7/2005 Z.z. sa zistenie pohľadávky zapisuje do zoznamu pohľadávok. Podľa § 105 zákona číslo 7/2005 Z.z. na základe zoznamu prihlášok možno po zrušení konkurzu podať návrh na výkon rozhodnutia alebo exekúciu pre zistenú pohľadávku, ktorú úpadca v lehote určenej správcom výslovne nenamietal. Z toho vyplýva, že citované zákonné ustanovenie priznáva zoznamu pohľadávok postavenie exekučného titulu, ktorý je záväzný. Stav, keď je prihlásená pohľadávka uznaná, resp. zistená, vytvára vo vzťahu k nej res iudicata a dodávateľ sa jej nemôže úspešne domáhať u žalovaného. Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil, pretože jeho majetok sa nezmenšil o hodnotu, ktorá zodpovedá hodnote okrem iného odvodov, ktoré bol povinný úpadca za zamestnancov odviešť. Naopak tým, že nezaplatil, sa jeho majetková hodnota zvýšila o hodnotu týchto odvodov. To, že žalovaný zamestnancov úpadcu využíval je nepochybné, nakoľko náklady na ich mzdy a odvody v predchádzajúcom období uhrádzal, preto sa aj obohatil tým, že tieto za obdobie 9/2010 nezaplatil. Príčinná súvislosť medzi bezdôvodným obohatením a ujmou úpadcu je daná tým, že žalovaný využíval výkon práce zamestnancov úpadcu bez toho, že by k tomu mal právny titul, na základe ktorého by mal na to právo a povinnosť za túto prácu zaplatiť mzdy a odvody. Časť za obdobie 7 - 8/2010 žalovaný uhradil, avšak odvody za nasledujúce obdobie neuhradil a po začatí konkurzného konania už ani táto nemohla byť uhradená. Úpadcom neuhradené odvody za zamestnancov tak predstavujú majetkovú ujmu, ktorá vznikla na úkor podstaty úpadcu v konkurze prihlásením týchto pohľadávok veriteľov - Sociálnej poisťovne a zdravotných poisťovní a táto faktúra sa v jeho účtovníctve premietla na strane záväzkov, čím znížila hodnotu vlastného imania, teda znížila hodnotu aktív úpadcu. Táto faktúra pritom bude musieť byť spôsobom podľa zákona č. 7/2005 Z.z. vysporiadaná.

Čo sa týka námietky žalovaného o tom, že žalobca nepreukázal, že úpadca odvody za zamestnancov reálne uhradil podľa názoru súdu neobstojí, pretože rozhodujúce pre posúdenie vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného je predovšetkým to, že prácu zamestnancov úpadcu reálne nevyužíval úpadca, ale žalovaný. Žalovaný sa teda obohatil na úkor úpadcu tým, že využíval prácu zamestnancov úpadcu a to bez ohľadu na to, či úpadca odvody za svojich zamestnancov zaplatil, resp. nezaplatil.

Podľa § 768k odsek 3 zákona číslo 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

Podľa ustanovenia § 365 odsek 1 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 369 odsek 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 odsek 1 a odsek 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže sa žalovaný so splnením svojho záväzku dostal do omeškania, keď neuhradil žalobcom vystavenú faktúru v lehote splatnosti, vznikla mu povinnosť okrem dlžnej istiny zaplatiť žalobcovi i úroky z omeškania v zákonnej výške, keďže výška úrokov z omeškania nebola medzi žalovaným a žalobcom (ani úpadcom) zmluvne dohodnutá, t.j. 8,75 % ročne zo sumy 11.510,52 Eur odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, t.j. 20.10.2012 do zaplatenia.

Na základe uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.510,52 Eur a úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 20.10.2012 do zaplatenia.

Podľa § 142 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia.

Podľa § 151 odsek 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1 v spojení s § 151 odsek 1 a 8 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatňovanie svojho práva. Trovy konania žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalobcu za poskytnutie právnej služby advokátom JUDr. Ivetou Tarabčákovou za obdobie súdneho konania do 1.4.2014, nakoľko k tomuto dátumu žalobca oznámil ukončenie jej právneho zastupovania v tomto konaní za 4 úkony právnej služby (1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 22.10.2012, 2. písomné podanie vo veci samej -návrh na začatie konania zo dňa 24.10.2012, 3. písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie zo dňa 2.1.2013, 4. písomné podanie vo veci samej - stanovisko zo dňa 22.2.2013) z hodnoty predmetu sporu v zmysle vyčíslenia žalobcu 11.510,52 Eur, pričom podľa ustanovenia § 10 odsek 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti číslo 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 270,54 Eur. Podľa ustanovenia § 16 odsek 3 citovanej vyhlášky priznal súd paušálnu náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2012 vo

výške 7,63 Eur za jeden úkon právnej služby a za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2013 vo výške 7813 Eur za jeden úkon právnej služby. Celkovo priznal súd žalobcovi na odmene a paušálnej náhrade sumu 1.113,04 Eur bez DPH, nakoľko žalobca nepreukázal, že je platcom DPH a ani priznanie DPH nepožadoval.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.113,04 Eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalobcu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.